

**Ὁ Φασουλῆς ὁ πάλας
κτ' ὄ γέρο Μαθουσάλας.**

(Ὁ Φασουλῆς μονάχος ἀπὸ τὸ σπήτι βγαίνει καὶ στὸ Γηροκομεῖο περὶφροντις πηγαίνει. Μέσα σὲ τούσους σάλους καὶ σὲ δεινὰ μεγάλα τοῦ κἀντιος νὰ πᾶη ἀπὸ γηραλέο σπήτι, καὶ ποῖόν κιντάρει μ' ἑμῶς του; ... τὸν γέρο Μαθουσάλα, ποῦ ἀπὸ πολλοῦ καὶ τοῦτον τὸν εἶχε μακαρίτη).

- Φ.** — Μέσα σὲ γέρον σμηῆνος
ἐσὺ δὲν εἰς' ἄκεινος
ὁ πάλαι Μαθουσάλας, πρῶτος τῶν γηραλέων,
ποῦ ζῆσθες χιλιά χρόνια κτ' ἀκόμη περιπλέων;
- Μ.** — Εἶμαι παρὼν ἐμπρὸς σου
καὶ κάνε τὸν σταυρὸ σου.
- Φ.** — Κι' ἂν δντως εἰς' ἄκεινος ὁ γέρος τῆς Γραφῆς
τί θέλεις εἰδῶ πέρα σὶ γέρους κατηφῆς;
- Μ.** — Εἶμαι βρυκόλας γέρος,
ὑπαρῆς μυθική,
κι' ἤλθα νὰ λάβω μέρος
στὴν Οἰκουμένην.
- Στὴν πάλην τὴν παγκόσμιον, τὴν τῶσον λυσσαλέαν,
ὄλην τὴν ἀνθρωπότητα τὴν βλέπω γηραλέαν.
Τοὺς γηραιούς χειροκροτῶ
καὶ νέον κόσμον χαιρετῶ
σώφρονα καὶ νηφάλιον.**
- Στὴν πάροdon τῶν χρόνων
ἡ γῆ θὰ μείνη μόνον
μὲ γῆρας Μαθουσάλειον.**

Ἔγινα σκένη πρὸ πολλοῦ,
ἔμως ἀκούσας πῶς κτ' ἄλλος
κτ' εἶδῶ σ' αὐτὴν τὴν χώρα
πῆραν οἱ γέροι φορα.

Ἔβρυκαλάκια καὶ ἐγώ,
καὶ σήμερα παρασφριγῶ
καὶ μαινομαι πρὸς δρᾶσιν
μὲ νεανίσκου κρᾶσιν.

Ἔρχεται μὲς' στὴ μύτη μου μιὰ βρῶμ' ἀπὸ σφαγιατα,
μιὰ βρῶμα δυνατή,
παντοῦ παντοῦ σαράβαλα, παλαιοντολογία,
κτ' αἰῶνων σκελετοί.

Φ. — Μὲς' στὴς ρυτίδες τῆς βαθειαις ἔχεις κτ' ἐφήθου
καὶ γενειάδα μακρὰ καθὼς καὶ τοῦ Σκουλοῦθι. [Χηνοῦθε

Ἔχεις τοῦ Πάλλη τὴν ὀρμή,
ἔχεις τοῦ Κόντε το κορμί,
ἔχεις Δραγτομή μάτι.

Ἔχεις καὶ τρόπον ἦπιον,
μὰ καὶ τραχύν, ἐρείπιον,
κτ' ἀπ' ὄλους πῆρες κατι.

Ἡ γῆ, ποῦ τρέφει τόσα ζᾶ,
αἵματα τῶρ ἀπομυζᾶ
σὺν δαίνα λυσσαρά.

Εὐδαίμων ἐπιτοκος ἀναζῆ,
κτ' ἔπρεπε νὰ φερνες μαζὶ
καὶ τῆς Γραφῆς τὴν Σάρρα.